Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25968
Copyright: Admont, Benediktinerstift

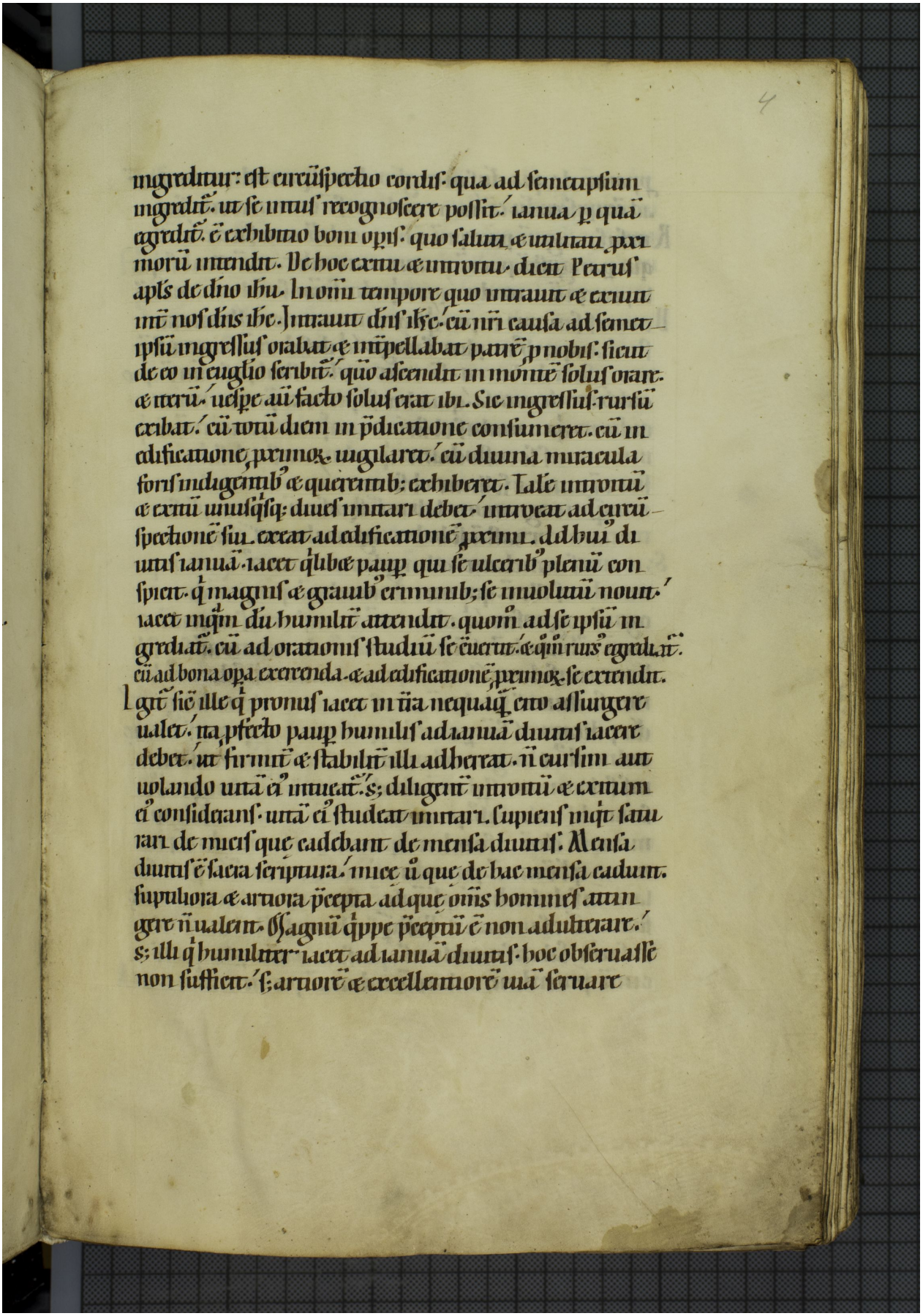

4

ingreditur: est circuispectio cordis: qua ad semetipsum
ingredit. ut se intus recognoscere possit. Ianua p qua
egredit. ē exhibitio boni opis: quo salutē æternitatis pari
morū intendit. De hoc extrinsecus æternitatis dicit Petrus
apls de dno ihu. In omni tempore quo intravit æ exivit
inter nos dis ihe. Intravit dnis ihe. cū nri causa ad semet
ipsū ingressus orabat. æ intercellabat patrē p nobis: sicut
de eo in euglio scribit. quo ascendit in montē solus orare.
æ iterū. uespe aut facto solus erat ibi. Sic ingressus rursū
erat. cū totū diem in pdicatione consumeret. cū in
edificatione proximos iuuare. cū diuina miracula
foris indigentib æ querentib: exhibere. Tale introrsū
æ extrinsecus unusqsq: diuers intrare debet. intrare ad circū
spectionē sui. exire ad edificationē proximi. Ad hui di
uinas ianuas. iacet q̄libet pauper qui se ulceribus plenū con
spicit. q magnis æ grauib criminib: se inuolutū nouit.
iacet inq̄m dū humilit attendit. quom ad se ipsū in
greditur. cū ad orationis studiū se euertit. æ q̄m rursus egreditur.
cū ad bona opa exercenda. æ ad edificationē proximos se extendit.
Igit sic ille q pronus iacet in ua nequaq̄ cito assurgere
valet. ita profecto pauper humilis ad ianuam diuinis iacere
debet. ut firmit æ stabilit illi adhereat. ñ cursim aut
volando uita ei intuetur. s; diligenter introrsū æ extrinsecus
ei considerans. uita ei studeat intrare. Sapiens inq̄t satu
ran de micis que cadebant de mensa diuitis. Mensa
diuitis ē sacra scriptura. micæ ū que de hac mensa cadunt.
superiora æ arriora pecepta ad que omis hominis attin
gere ñ valent. Magnū q̄ppe pecatū ē non adulterare.
s; illi q humiliter iacet ad ianuam diuitis. hoc obseruasse
non sufficit. s; arriorē æ excellentiorē uiam seruare